

[Vanggaard.]

tage Spenderbukserne paa, og selv det ærede Medlem Hr. Wiinblad sagde, at Flertallets Forslag var for dyrt. Ja, det er siger og skriver 300 000 Kr. dyrere end det oprindelige af Ministeren forelagte Forslag, og om det udtalte det ærede Medlem Hr. Wiinblad i Samlingen 1926—27 den 29. Marts 1927, Sp. 3969 — som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse —:

„Og naar saa endelig en Minister rykker frem med en Plan til Bygningerne, saa siger han, at de ikke maa være monumentale, de skal være fattige og smaalige, og derfor beder han kun om et lignende Beløb, som en af Provinsskolerne har kostet — ja, saa beskeden er han.“

Det ærede Medlem Hr. Wiinblad drog den Sammenligning, at Skolen i Viborg havde kostet 2 230 000 Kr. og Skolen i Randers et lignende Beløb, 2 056 000 Kr. Det ærede Medlem fandt forrige Aar, at dette Beløb var uanstændigt lille, og at det var uanstændigt, at man ikke vilde give mere end til en af Provinsskolerne i Randers og Viborg, og nu finder det ærede Medlem, at det er for dyrt, til Trods for at denne Plan paa vises kun er 300 000 Kr. dyrere end den af Ministeren oprindelig forelagte. Jeg maa mene, at der her er foregaaet en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem, og jeg tillader mig derfor at minde ham i Venskabelighed om denne Udtalelse fra 1927.

Det ærede Medlem har talt om Brandfaren. Det har vi jo diskuteret saa tit. Naar den Brandsikring, her er Tale om, gennemføres for det gamle Palæs Vedkommende, vil det utvivlsomt være fuldkommen brandsikkert. Der findes jo ogsaa i adskillige af de Bygninger, som vi anser for egnede til Opbevaring af Museumsgenstande, Træ; jeg behøver blot at nævne Kronborg Slot og Frederiksborg. Det er naturligvis bedst, og saaledes skal de nye Bygninger ogsaa opføres, at der ikke findes Træ i dem, at de overhovedet ikke kan brænde, selv om de blev hjemsøgt af hundrede Pyromaner. Men det gamle Palæ vil praktisk talt heller ikke kunne brænde, naar den Brandsikring gennemføres, som her er foreslaaet.

Ja, det ærede Medlem sagde jo ikke meget om Kastelsplanen; jeg maa sige, at den eneste, der egentlig for Alvor forsvarede Kastelsplanen, var det ærede Medlem Hr. Holstein. Ikke fordi jeg tror andet end, ja, jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Wiinblad er en oprigtig Tilhænger af Kastelsplanen, derom nærer jeg ikke fjerneste Tvivl,

men det ærede Medlem var saa optaget af at kritisere Flertallets Plan, at han glemte sin egen. Det ærede Medlem Hr. Zahle brugte noget stærkere Ord og fandt, at det var en Skandale, det, vi her var i Færd med at vedtage — jeg synes, disse Ord er ganske ved Siden af —, og at man gik ikke til en Forhandling, men til et Ultimatum, og at man vilde slet ikke forhandle i Udvalget. Jeg maa ganske tilbagevise disse Udtalelser, og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har jo ogsaa for sit Vedkommende refereret, at saaledes er det slet ikke foregaaet. Vi har jo i 20 Møder med utrolig Taalmodighed siddet og drøftet, jeg havde nær sagt Gud ved hvor mange Museumsplaner, og det kan derfor ikke fra Mindretallets Side siges, at Flertallet ikke har været villigt til at drøfte Museumsplaner, jeg mener, vi nærmest har vist en alt for stor Villighed. Selv efter at den højtærede Undervisningsminister havde stillet sit Forslag, indbød jeg Gang paa Gang til Forhandling om dette Forslag. Nu siger man, at der ikke har været Anledning til Forhandling. Jeg bad Gang paa Gang om, at man vilde forhandle om dette Forslag, men man vilde tale om noget andet, og man fik paa det Tidspunkt en stor Travlhed.

Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem Hr. Zahle nogle Gange har talt om Rosenborgplanen, og jeg vil ogsaa indrømme, at det ærede Medlem Hr. Zahle har tænkt sig den Mulighed, at der kunde fremkomme en Løsning ad den Vej, men nogen egentlig Varme overfor en Rosenborgplan har man ikke udvist. Det syntes, som om denne Varme paa et vist Tidspunkt kun havde akkurat den Grad, at den var beregnet paa at holde Liv i nogle Interesser, der fandtes hos enkelte Medlemmer af Flertallet, akkurat saa meget, stærkere brændte den ikke. I Dag har denne Varme imidlertid en Grad, der grænser til en Overophedning, som jeg ikke har mødt før, men det tror jeg ogsaa maa bedømmes paa Baggrund af det, vi her er i Færd med at vedtage. Jeg har ikke været Tilhænger af Rosenborgplanerne, det ved man, men jeg forstaar de Medlemmer, som har haft Sympati for disse Planer, og derfor skal jeg ikke her til Trods for, at jeg har været Modstander deraf, fordømme dem. Jeg mener, at det vilde være uhyre vanskeligt at løse Problemet paa det Grundlag. Den Plan angaaende Rosenborg Have, som jeg mente var den eneste, der kunde have nogen Sandsynlighed for sig, var et Museum over imod Sølvgade og Kronprinsessegade, men fra den anden Side har man over-